

Opgørelser ved Betalingsstandsning.¹⁾

Af Aage Jensen.²⁾

Naar jeg har valgt at kalde mit Foredrag for »Opgørelser ved Betalingsstandsning« og ikke slet og ret Akkordopgørelser, er det ud fra den Betragtning, at man ved en Betalingsstandsning kan komme ud for at opgøre en nødlidende Skyldners Bo enten med Moratorium, Akkord eller Likvidation for Øje, og endvidere fordi man ved en Akkordopgørelse samtidig maa udarbejde en jugeret Opgørelse for et eventuelt Konkursbo, ligesom det — i det mindste indenfor Kreditorforeningerne — tillige er Praksis at udarbejde en jugeret Opgørelse for en eventuel Likvidation.

Vil man vide, efter hvilke Regler en Akkordopgørelse skal foretages, maa man først gennemlæse Loven om Tvangsakkord udenfor Konkurs af 14. April 1905, da det altid vil være mest korrekt at udarbejde Statusopgørelsen med Tvangsakkord for Øje, idet det næsten aldrig vil være muligt straks at vide, om den paatænkte Akkord kan gennemføres som frivillig Akkord eller som Tvangsakkord, og saa kan man ligesaa godt opgøre Sagen med denne sidstnævnte Eventualitet for Øje.

Ifølge § 1 i Tvangsakkordloven skal der udarbejdes en Opgørelse af Skyldnerens Status og vedlægges en Fortegnelse over alt, hvad Skyldneren ejer, med tilføjet detailleret Vurdering samt en Liste over Fordringshaverne og en Fortegnelse over de Bøger, der er ført i den paa-gældende Forretning, og endelig en Erklæring og Beretning fra de 2 autoriserede Tillidsmænd. Vedrørende Erklæringen og Beretningen stiller Loven bestemte Krav om, hvad disse skal indeholde, men bortset herfra giver Loven ikke megen praktisk Vejledning for den regnskabskyndige Tillidsmand, der skal foretage en Akkordopgørelse. Da Loven imidlertid nu har fungeret i 37—38 Aar, er der gennem Praksis

¹⁾ Foredrag holdt i Handelsvidenskabelig Studieklub den 4. Marts 1943.

²⁾ Kontorchef i Jern-, Metal- og Kortevarerbranchens Kreditorforening.

Opgørelser ved Betalingsstandsning.¹⁾

Af Aage Jensen.²⁾

Naar jeg har valgt at kalde mit Foredrag for »Opgørelser ved Betalingsstandsning« og ikke slet og ret Akkordopgørelser, er det ud fra den Betragtning, at man ved en Betalingsstandsning kan komme ud for at opgøre en nødlidende Skyldners Bo enten med Moratorium, Akkord eller Likvidation for Øje, og endvidere fordi man ved en Akkordopgørelse samtidig maa udarbejde en jugeret Opgørelse for et eventuelt Konkursbo, ligesom det — i det mindste indenfor Kreditorforeningerne — tillige er Praksis at udarbejde en jugeret Opgørelse for en eventuel Likvidation.

Vil man vide, efter hvilke Regler en Akkordopgørelse skal foretages, maa man først gennemlæse Loven om Tvangsakkord udenfor Konkurs af 14. April 1905, da det altid vil være mest korrekt at udarbejde Statusopgørelsen med Tvangsakkord for Øje, idet det næsten aldrig vil være muligt straks at vide, om den paatænkte Akkord kan gennemføres som frivillig Akkord eller som Tvangsakkord, og saa kan man ligesaa godt opgøre Sagen med denne sidstnævnte Eventualitet for Øje.

Ifølge § 1 i Tvangsakkordloven skal der udarbejdes en Opgørelse af Skyldnerens Status og vedlægges en Fortegnelse over alt, hvad Skyldneren ejer, med tilføjet detailleret Vurdering samt en Liste over Fordringshaverne og en Fortegnelse over de Bøger, der er ført i den paa-gældende Forretning, og endelig en Erklæring og Beretning fra de 2 autoriserede Tillidsmænd. Vedrørende Erklæringen og Beretningen stiller Loven bestemte Krav om, hvad disse skal indeholde, men bortset herfra giver Loven ikke megen praktisk Vejledning for den regnskabskyndige Tillidsmand, der skal foretage en Akkordopgørelse. Da Loven imidlertid nu har fungeret i 37—38 Aar, er der gennem Praksis

¹⁾ Foredrag holdt i Handelsvidenskabelig Studieklub den 4. Marts 1943.

²⁾ Kontorchef i Jern-, Metal- og Kortevarerbranchens Kreditorforening.

og afsagte Akkordretskendelser dannet visse Retningslinier, som iøvrigt allerede er uddybet i tidligere Foredrag, afholdt af nu afdøde Kontorchef Axel Myhlertz, Direktør S. Anton og statsautoriseret Revisor Carl Jensen.

Naar en Skyldner standser Betalingerne, henvender han sig som Regel til en Sagfører eller en Kreditorforening, som straks udsender Meddelelse til Kreditorerne om Betalingsstandsningen og anmoder om Fremsendelse af Konto-Kuranter, og det vil i Almindelighed være vedkommende Bobehandler, der tilkalder autoriserede Tillidsmænd for at optage den nødvendige Statusopgørelse. Den ene af disse Tillidsmænd skal være kyndig i Skyldnerens Branche, og det vil være hans Opgave at foretage en Opgørelse af Varelager, Inventar og Indbo. Den anden Tillidsmand skal være regnskabskyndig, og det er i Virkeligheden ham, der foretager den egentlige Statusopgørelse, og det skal straks siges, at dette Arbejde er meget forskelligt fra, hvad en Revisor i Almindelighed beskæftiger sig med. Han skal til en vis Grad foretage en kritisk Revision, men han skal samtidig holde sig for Øje, at det Materiale, han udarbejder, skal være en nøgtern Fremstilling af Skyldnerens Forretningsførelse og den øjeblikkelige Situation, der skal danne Grundlag for den Stilling, Kreditorerne vil indtage overfor et eventuelt Akkordforslag, og derfor ikke paa noget Punkt maa gøre Debtors Person eller Stilling bedre end den egentlig er, men paa den anden Side heller ikke daarligere.

En Statusopgørelse med Akkord for Øje vil jeg for Oversigtens Skyld inddele i 4 Hovedgrupper, nemlig:

- A. Aktiver.
- B. Privilegerede Krav.
- C. Omkostninger ved Boets Behandling.
- D. Passiver.

A. Aktiver.

Aktiverne kan man igen inddele i følgende Afsnit:

- a. Varelager.
- b. Debitorer.
- c. Kassebeholdning.
- d. Indbo.
- e. Inventar.
- f. Øvrige Aktiver.

a. *Varelageret* opgøres som sagt af den handelskyndige Tillidsmand, saaledes at hver enkelt Vare opføres med den Værdi, som Skyldneren

ved tidligere Vurdering har sat paa disse, og hvis denne Pris ikke kan konstateres, da til Indkøbspris. For hver Artikels Vedkommende foretages de Nedskrivninger, der vil være nødvendige under Hensyn til de foreliggende Forhold, og den samlede Nedskrivning fradrages den Sum, man er kommet til ved Opgørelse af Lageret til Status- eller Indkøbspris. Kontorchef Myhlertz omtalte i sit Foredrag, at Afskrivning under ekstraordinære Tilstande kan ændres til Tilskrivning, og denne Situation burde vel egentlig foreligge i Dag; men da den Handlende paa Grund af Prisloven ikke maa forhøje Prisen paa sine Varer ekstraordinært, vil den handelskyndige Tillidsmand heller ikke kunne opskrive de paagældende Varer, da han derved indirekte vilde opfordre Skyldneren til at overtræde Prisloven. Paa den anden Side vil Nedskrivningerne i Øjeblikket kun blive forholdsvis faa. En handelskyndig Tillidsmand udtrykte det forleden saaledes, at der for Tiden ikke findes ukurante Varer, men kun defekte Varer.

Det maa undersøges, om der er leveret Varer i Konsignation eller Udvalg, og om Betingelserne for at anerkende disse Forhold er tilstede. Er dette Tilfældet, opgøres de tilstedeværende Konsignations- eller Udvalgs-Varer paa særskilte Lister, der tilsendes Leverandørerne, samtidig med at de paagældende Varer stilles til deres Disposition. Kan Forholdet derimod ikke anerkendes som værende lovformeligt i Orden, medtages de tilstedeværende Varer i Opgørelsen af det øvrige Varelager.

Meget ofte viser det sig, at Skyldneren har bortsolgt Udvalgs- eller Konsignationsvarer uden at afregne overfor Leverandøren, og hvis Salgsbeløbene ikke er tilstede i særlig Kasse og iøvrigt holdt udenfor det almindelige Regnskab, bliver Leverandøren almindelig Kreditor for den opstaaede Manco.

Tilstedeværende Udvalgsvarer skal altid returneres, hvis Betingelserne for Anerkendelse er tilstede; men der er ikke noget i Vejen for, at der træffes Aftale med Leverandøren af Konsignationsvarerne, om at Forholdet fortsættes efter Betalingsstandsningen, og det maa i saa Fald indskræpes Skyldneren, at han sørger for nøje at overholde Forpligtelserne overfor Konsignationsleverandøren.

Naar den handelskyndige Tillidsmand afleverer sit færdige Materiale til Boets Leder eller direkte til den regnskabskyndige Tillidsmand, bør han samtidig vedlægge en kort Beretning med Udtalelser om, hvorvidt Lageret er omhyggeligt eller uordentligt behandlet, og om den paalagte Avance skønmæssigt bedømt synes normal. Endvidere om Vinduespyntningen tyder paa Vedkommendes Arbejde for at fremme Salget, og om Ekspeditionen ogsaa tyder herpaa, samt om der disponeres med Omtanke ved Indkøb og ved Realisation af overgængte Varer for at holde

Lageret kurant. Endelig maa bemærkes — hvis Tillidsmanden er absolut sikker i sin Dom — hvorvidt Lederen af Forretningen personlig passer denne godt, mindre godt eller daarligt.

b. *Debitorerne* uddrages af Forretningens Bøger eller anden Optegnelse og opføres hver for sig med Navn og Adresse. Det vil være mest praktisk at indrette Opstillingen med 3 Kolonner og opføre Beløbene ifølge Bøgerne i den første Kolonne. I den anden Kolonne noteres de Kontrakrav, der fremkommer, ved at Skyldneren samtidig skylder Penge til visse af sine Debitorer. Overstiger Kontrakravet Fordringens Bogværdi, maa Kontrakravet dog ikke opføres med et større Beløb end den anførte Bogværdi, idet det overskydende Beløb skal overføres til Kreditorerne. Det skal iøvrigt bemærkes, at det næsten altid viser sig meget vanskeligt at faa Oplysninger om disse Kontrakrav, da der meget sjældent er bogført noget herom, og den regnskabskyndige Tillidsmand maa derfor paa et temmelig tidligt Tidspunkt søge at fremskaffe det nødvendige Materiale. Navnlig i Provinsen vil man ofte komme ud for en stor Mængde af den Slags Mellemsgenskaber, der som Regel drejer sig om indbyrdes Køb mellem de forskellige Handlende i Byen, saasom Skrædder, Skomager, Bager o. s. v., men Kontrakrav kan naturligvis ogsaa fremkomme i Forbindelse med en Vare- eller Laanekreditor.

Udfyldningen af den tredie Kolonne er dog langt vanskeligere, da det her drejer sig om de Nedskrivninger, der bør foretages paa de enkelte Debitorfordringer. Den regnskabskyndige Tillidsmand skal her foretage en Vurdering af hver enkelt Fordring, og han maa naturligvis hos Skyldneren eller dennes Personale søge Oplysninger om, hvad disse mener om de enkelte Debitors Betalingssevne; men Tillidsmanden maa dog samtidig gøre sig klart, at Skyldneren eventuelt kan være interesseret i at faa Statusdividenden saa langt ned som muligt, og hans Oplysninger vil i saa Tilfælde let bevirke, at der foretages alt for store Afskrivninger.

Det modsatte Tilfælde, at Skyldneren er interesseret i en høj Dividende er mere sjældent, men kan dog ogsaa forekomme. Jeg kan her nævne et Tilfælde, jeg for nogle Aar siden var ude for. Det drejer sig ganske vist om Nedskrivningerne paa Varelageret, men kunde ligesaa godt have angaaet de udestaaende Fordringer. En større Pengekreditor hos en Handlende i Provinsen anmodede to af vore faste Medarbejdere (en handels- og en regnskabskyndig Tillidsmand) om at foretage en Status hos den Handlende. Der var altsaa ikke Tale om Betalingsstandsning paa det Tidspunkt, men vedkommende Pengekreditor vilde ikke hjælpe med flere Penge, før han følte sig sikker paa den Handlen-

des virkelige Stilling. Under Opgørelsen af Lageret var den Handlende meget ivrig efter at faa Tillidsmanden til at optage de enkelte Varer saa højt som muligt; det gjaldt jo om, at Status blev saa fin som mulig. Tillidsmanden lod sig dog ikke paavirke, og Statusresultatet kom til at vise et større Underskud. Paa Pengekreditorens Opfordring maatte den Handlende nu standse Betalingerne, og selvom en Del af Materialet til den allerede opgjorte Status kunde benyttes, var det nødvendigt at udarbejde en ny Opgørelse, nemlig med Akkord for Øje. De samme to Tillidsmænd blev naturligvis benyttet, men ved den fornyede Gennemgang af Varelageret var den Handlende, om jeg saa maa sige, blevet Pessimist, for selv Varer, som han nogle Uger før havde rost i høje Toner, var nu blevet til meget daarlige Salgsartikler (efter hans Mening). Nu gjaldt det jo om at faa en billig Akkord. Det er naturligvis overflødigt at bemærke, at Tillidsmanden heller ikke denne Gang lod sig paavirke. Tendensen var saa tydelig, at man ikke kunde tage fejl af Mandens Hensigter; men Tilfældet viser, at man ved Vurdering af Skyldnerens Aktiver, hvadenten det drejer sig om Varer, udestaaende Fordringer eller andet, altid maa være paa Vagt overfor Skyldnerens egne Oplysninger.

Som Regel kan dog Tillidsmanden, ved at undersøge Bevægelserne paa den enkelte Debitorkonto, faa en Rettesnor for sin Bedømmelse; men drejer det sig om væsentlige Beløb, maa han hellere søge yderligere Oplysning hos lokale Folk, som ikke kan skønnes at have Interesse i Vurderingen. Efter Sammentællingen af de 3 Kolonner fradrages Kontrakravene og Afskrivningerne i den samlede Bogværdi, og Slutbeløbet kan derefter noteres som Debitorenes Nettoværdi. Det skal tilføjes, at Debitorer, der har afgivet Veksler, ogsaa skal opføres i Debitorlisten, dog kun forsaavidt de paagældende Veksler ikke er diskonterede.

Hvis Skyldneren har givet en af sine Kreditorer Haandpant gennem Transport i udestaaende Fordringer, maa det naturligvis undersøges, om denne Transport kan afkræftes eller paa anden Maade er angribelig. En Betingelse for Transportens Holdbarhed er, at vedkommende Kreditor har givet Underretning om Transporten til de enkelte Debitorer, men selvom dette har fundet Sted, vil der eventuelt være en Mulighed for at afkræfte Pantsætningen, hvis Konkurs indtræder inden 8 Uger fra Pantsætnings-Datoen. Konkursboet maa da anlægge Afkræftelses-sag mod den paagældende Kreditor og søge at bevise, at Kreditor var klar over Skyldnerens Insolvens, da Transporten blev oprettet. Hvis Pantsætningen har fundet Sted indenfor de sidste 8 Uger, bør man altid forsøge en Afkræftelse, og Tillidsmanden maa derfor i Statusop-

gørelsen opføre Debitorerne udfra den Forudsætning, at Pantsætningen vil blive afkræftet eller frivilligt frafaldet; men at Forholdet ikke er saa ligetil, viser et Tilfælde, jeg netop har været ude for i de seneste Aar. Da Kreditor ikke vilde frafalde sin Sikkerhed, gik Skyldneren Konkurs, og Boet anlagde Afkræftelsessag, der blev tabt af Boet ved Landsretten, medens Boet vandt Sagen ved Højesteret.

c. *Kassebeholdningen* opføres først og fremmest med den Beholdning, der er tilstede i Skyldnerens Kasse paa Statusdagen, men tillige med de Beløb, der paa samme Tidspunkt indestaar paa Bankbog, Giro-Konto o. lign. Hvis Bankbeholdningen henligger i en Bank, der samtidig er Kreditor i Sagen, kan Modregning finde Sted. Beløb, som Skyldneren har indbetalt til sin Sagfører, Kreditorforening eller Tillidsmændene efter Betalingsstandsningen, men inden Statusdagen, og som er tænkt anvendt til Dækning af Bo-Omkostninger eller senere Dividendebetaling, medtages ogsaa som Kassebeholdning.

d. *Indboet* optages som sagt af den handelskyndige Tillidsmand og skal naturligvis ikke noteres til Anskaffelsesprisen, men paa den anden Side heller ikke saa lavt som til en formentlig Auktionspris. Ifølge Retsplejeloven har Skyldneren Ret til at udtage Indbo til en Værdi af Kr. 400, men denne Udtagelsesret kan man ikke tage Hensyn til ved en Opgørelse med Akkord for Øje, idet Skyldneren ikke da befinder sig i samme Tvangssituation, som er Forudsætningen i Retsplejeloven, men tværtimod søger en Imødekommenhed hos Kreditorerne, hvorfor det er naturligt, at han stiller alle sine Aktiver til Raadighed. En Akkordretskendelse, der blev afsagt for en Del Aar siden, bekræfter dette Synspunkt.

Hvis der er oprettet Ægtepagt, maa Tillidsmanden undersøge, om denne virkelig omhandler alt tilstedeværende Indbo, og den Del af Indboet, der tilhører Hustruen, kan naturligvis ikke optages i Statusopgørelsen. Det maa ogsaa undersøges, om Ægtepagten er oprettet under Skyldnerens Etableringsperiode, og om Indboet er købt forud for Ægtepagtens Oprettelse, og om det er sket for Skyldnerens Midler. Indboet eller en Del af det kan ogsaa tænkes at være købt paa Afbetaling, og hvis Købekontrakten ikke er fuldt opfyldt, maa Restskylden paa denne fradrages Værdien af de Indbogenstande, der omhandles af Kontrakten. Endelig er der den Mulighed, at Indboet kan være pantsat, og dette Forhold maa naturligvis ogsaa undersøges.

e. *Inventar* optages ligeledes af den handelskyndige Tillidsmand under Hensyn til, hvad det paagældende Inventar er værd for Skyldneren

under Forretningens Fortsættelse. Er Inventaret kostbart, skal det alt-saa ikke optages til en meget høj Pris, men dog heller ikke lavere end hvad man kan forvente at indvinde ved Salg.

Inventargenstande, der er købt paa Købekontrakt, optages for sig selv, og Restgælden fradrages i Vurderingsprisen, og hvis denne er mindre end Restgælden, bliver Leverandøren almindelig Kreditor for Differencen. I modsat Tilfælde medregnes Nettoværdien som Aktiv. Ofte tilhører en Del af Inventaret Husværten, og det maa da nøje undersøges i Lejekontrakten eller paa anden Maade, hvilke Genstande det drejer sig om. Hvis Skyldneren selv er Ejer af den Ejendom, hvori Forretningen drives, vil det faste Inventar henhøre under Ejendommen, og disse Dele skal saaledes ikke optages i den almindelige Inventarfortegnelse.

f. Øvrige Aktiver. Udover de allerede nævnte Aktiver, der næsten altid vil være obligatoriske, vil man i de forskellige Boer støde paa en Del andre Aktiver, saasom fast Ejendom, Livspolicer, Aktier o. lgn.

Den faste Ejendom vil altid være meget vanskelig at vurdere af de to Tillidsmænd, og indenfor Kreditorforeningerne er det blevet Praksis at henvende sig til Skifteretten om at faa udmeldt særlige ejendoms-kyndige Mænd til Vurderingen. Skifteretten afviser undertiden en saadan Anmodning, og man maa da selv se at finde nogle ejendoms-kyndige Mænd (helst 2), der kan paatage sig den Opgave. Vurderingen skal foretages i H. t. Ejendommens formentlige Værdi i Handel og Vandel, og selvom de udmeldte Mænd gør sig bekendt med Prioritetsforholdene, er der ingen Grund til at antage, at der ved Vurderingen bliver taget Hensyn til, hvorvidt Prioritetshaverne bliver fuldt dækket eller ej. I Bilagene til Statusopgørelserne maa den regnskabskyndige Tillidsmand anføre de Oplysninger om Ejendommen, der kan have Interesse, saasom Tidspunktet for Erhvervelsen, Købesummen, Ejendoms-skylden, Brandforsikringssum m. m. Derefter specificeres de forskel-lige Prioriteter og skyldige Renter, idet man dog maa erindre allerførst at notere skyldige Ejendomsskatter og Brandforsikringsbidrag til de af Staten anerkendte Brandforsikrings-Selskaber. Naar disse samlede Be-hæftelser fradrages Ejendommens Vurderingsbeløb, opføres Overskudet som Aktiv. Bliver der Underskud, bliver den eller de Prioritetshavere, der ikke dækkes fuldtud, ufyldestgjorte Panthavere, der maa optages mellem Passiverne som almindelige Kreditorer for de udækkede Beløb.

En Panthaver, der saaledes pludselig ser sig stillet overfor det Fak-tum, at han nu er ufyldestgjort Panthaver, og det endda uden at Ejen-dommen er realiseret, vil i Almindelighed ikke føle sig tilfredsstillet

herved, og der maa derfor optages en Forhandling med denne Pant-haver for at finde en Ordning, der ikke strider mod Lovens Bestemmelser og samtidig forhindrer, at Ejendommen realiseres.

Akkordlovens § 10 udtaler, at Panthavere har Stemmeret for den Del af deres Fordringer, for hvilken Pantet efter Skifterettens Skøn ikke frembyder Sikkerhed. Da Skifterettens Skøn naturligvis maa støtte sig til de Oplysninger, der er fremskaffet af de autoriserede Tillidsmænd, kan man altsaa gaa ud fra, at den Beregning, hvorefter det ufyldstgjorte Pant er konstateret, vil blive anerkendt forsaavidt angaar Stemmeretten, naar der skal træffes Afgørelse om Akkordens Gennemførelse som Tvangsakkord.

Imidlertid finder vi i § 20 en ny Bemærkning om Panthavere, nemlig: »Panthavere berøres, for saa vidt deres Panteret angaar, ikke ved Akkorden. Deres personlige Fordring paa Skyldneren formindskes med det Beløb, som i sin Tid maatte blive dækket af Pantet. For det overskydende Beløb bindes de ved Akkorden«.

Heri fastslaas det altsaa, at Fordringens endelige Opgørelse først kan finde Sted, naar Ejendommen bliver solgt. For nu at finde en Maade, hvorved dette Salg af Ejendommen kan udskydes paa langt Sigt, træffer man i Almindelighed den Aftale med Panthaveren, at han fastholder sin Panteret, men hvis han ved Ejendommens senere Salg opnaar større Dækning end beregnet, skal han naturligvis aflevere den Dividende, han har faaet udbetalt af det forhøjede Beløb, og han maa naturligvis heller ikke kunne kræve Renter af det Beløb, der er beregnet som ufyldstgjort.

Et Aktiv, der ogsaa forekommer ret ofte, er Livspolicer, som optages til den øjeblikkelige Tilbagekøbsværdi med eventuelt Tillæg af Bonus og eventuelt Fradrag af forfaldne Præmiebeløb. Hvis Skyldneren har belaant Policen i Selskabet, fradrages dette Laan inclusive forfaldne Renter, men meget ofte vil Skyldneren have udnyttet Policerne paa den Maade, at han har givet dem i Pant til Sikkerhed for et Laan i en Bank eller hos en anden Laanekreditor. Tilbagekøbsværdien maa da modregnes i vedkommende Kreditors Fordring. I Tilfælde af Belaaning eller Pantsætning vil der sjældent fremkomme nogen Indsigelse fra Skyldneren, imod at Policens Tilbagekøbsværdi optages i Statusopgørelsen; men det kan undertiden ske, at en saadan Indsigelse fremkommer fra en Skyldner, hvis Policer ikke er benyttet i Belaaningsøjemed. Paa en vis Maade har saadan en Skyldner Ret, idet et Konkursbo ikke vil kunne kræve Policerne inddraget i Boet, men Synspunktet er her, ligesom med Hensyn til Udtagelsesretten, der blev omtalt under Indboet, at Skyldneren søger en Imødekommenhed hos sine Kreditorer, som derfor maa

kræve samtlige Værdier stillet til Raadighed. Stiller Skyldneren sig alligevel fuldstændig afvisende med Hensyn til Policernes Optagelse, maa den regnskabskyndige Tillidsmand nøjes med at gøre en Bemærkning i sin Beretning, om at der findes de og de Policer, hvis Tilbagekøbsværdi ikke er medtaget i Statusopgørelsen paa Grund af Skyldnerens Indsigelse. Kreditorerne kan jo saa, naar de skal tage Stilling til Akkordforslaget, tage Hensyn til denne Oplysning og eventuelt kræve højere Dividende.

Med Hensyn til Aktier og Obligationer optages disse til de gældende Kurser paa Statusdagen.

Automobiler — saavel Lastbiler som Personbiler — skal vurderes, og hvis Tillidsmanden ikke mener sig kompetent til selv at foretage denne Vurdering, maa han tilkalde særlige motorkyndige Folk hertil. Navnlig i disse Tider, hvor de fleste Vogne er opklodset, kan Vurderingen være ret vanskelig. Udover Automobiler kan man naturligvis ogsaa træffe paa Motorcykler, Hestekøretøjer m. m., og jeg husker en Sag for mange Aar siden, hvor Skyldneren sammen med to andre Herrer var Medejer af en Ligvogn.

Undertiden har Skyldneren stillet et Depositum overfor Belysningsvæsenet, og dette Depot med Tillæg af paaløbne Renter maa naturligvis ogsaa optages blandt Aktiverne.

I Almindelighed vil det være uden Interesse for Boet, om Skyldneren samler paa Frimærker eller har en anden Hobby, men man kan dog komme ud for, at en Frimærkesamling eller andet repræsenterer en virkelig Værdi, og da maa saadan et Aktiv medtages i Boet, og det vil da være nødvendigt at tilkalde specielle sagkyndige til at vurdere et saadant egenartet Aktiv. Det kan saaledes ogsaa dreje sig om Andele i Patenter eller om en meget dyr Angorakat.

Skyldnerens Gangtøj holdes naturligvis ogsaa udenfor Boets Opgørelse, men jeg erindrer dog et Tilfælde, hvor Kurator i et Konkursbo gjorde Krav paa, at et værdifuldt Guldlommeur blev inddraget under Konkursboets Aktiver.

B. *Privilegerede Krav.*

De privilegerede Krav omhandler først og fremmest de Krav, som ifølge Konkursloven er lovfæstet som privilegerede, men tillige en Del Krav, som man ved Akkord maa anerkende som privilegerede, fordi det ved en Fortsættelse af Forretningen er nødvendigt at dække disse Krav forud. Inden jeg gaar over til at omtale de enkelte almindeligt

forekommende privilegerede Krav, skal jeg bemærke, at man i Praxis — men derimod ikke ved bundne Eksamensopgaver — beregner de privilegerede Krav, der kan betegnes som løbende Driftsomkostninger, for en vis Periode udover Statusdagen. I Modsætning til Konkurs, hvor det drejer sig om Forretningens Ophør og om endelig Regulering af alle Mellemværender, skal ved Akkord, hvor Forretningen tænkes fortsat, de forskellige Driftsudgifter reguleres af Skyldneren selv, efterhaanden som de forfalder, og Udgifterne skal udredes af ham ved Hjælp af de forhaandenværende Aktiver, som det er hans Opgave at bringe saa meget ud af, at han kan betale Akkorden og tillige afholde Privatforbruget og Driftsudgifterne. Ved Betalingsstandsningen maa man dog regne med, at Skyldneren er kørt helt fast og savner Midler til enhver Art af Driftsudgifter, og da der tilmed lukkes for al Kreditgivning, vil den første Periode efter Standsningen uvægerligt altid give Driftstab. Af Hensyn til denne første Periode tager man derfor i Praxis et vist Hensyn til Skyldneren ved Statusopgørelsen, idet man flytter Skæringsdagen for Husleje, Lønninger og andre Driftsudgifter noget frem, saaledes at Skyldnerens Driftsudgifter den første Tid efter Standsningen bæres af Boet — eller rettere af Kreditorerne. Dette vil dog ikke være nogen Begunstigelse af Skyldneren paa Kreditorernes Bekostning, men maa betegnes som noget nødvendigt for Forretningens Fortsættelse ved en Akkord paa Statusdividendens Grundlag, og det er jo netop en Fortsættelse, hvor Skyldneren kan komme paa »ret Køl« igen, der er Hensigten med Statusopgørelsen og den paa Grundlag heraf paatænkte Akkord. Nogen bestemt Frist for denne fredlyste Periode kan ikke fastslaas, men den maa afhænge af det enkelte Tilfælde. Jeg skal berøre dette paany ved Behandling af de enkelte Poster.

De privilegerede Krav vil som Regel være:

- a. Kreditoplagstold
- b. Skatter
- c. Husleje
- d. Lønninger
- e. Læge og Apothek
- f. Belysning, Telefon og andre Driftsudgifter
- g. Separatistkrav.

a. *Skyldig Kreditoplagstold* maa ifølge Toldforordningen af 1797 anerkendes som privilegeret Krav, da Toldvæsenet har 1. Prioritets Panteret i de oplagrede Varer, og — saafremt disse ikke yder tilstrækkelig Dækning — Fortrinsret til Betaling gennem alle øvrige Aktiver, der ikke allerede er lovligt pantsat.

b. *Skatter.* Som Skyldnerens Skatter opføres kun Skyldnerens personlige forfaldne Skattebeløb, eventuelt med Tillæg af Renter og Udpantningsgebyrer m. m. Derimod vil Ejendomsskatter allerede være opført under Ejendommens Behæftelser.

Beslægtet med Skattekravene er Tobaks-Afgifter og Øl- og Spiritus-Afgifter til de respektive Inspektorater samt den for faa Aar siden indførte Omsætningsafgift, der f. Eks. i Manufakturbranchen spiller en stor Rolle. Saadanne Krav maa opføres som særskilt Post.

c. *Husleje* er et af de store privilegerede Krav, der undertiden kan virke svært belastende paa et Bo. Husleje er som bekendt privilegeret et helt Aar tilbage fra sidste Fardag, og selvom det vel ikke kan siges at være almindeligt, at der skyldes Husleje saa lang Tid tilbage (det kan under visse Forhold blive næsten 1½ Aars Privilegium bagud); har jeg dog ofte været ude for, at der er givet urimelig lang Henstand fra Husværtens Side, hvad han jo kan gøre med nogenlunde Sindsro, saalænge der skønnes at være Dækning i Aktiverne, og Restancen ikke overstiger 1 Aars Leje; men det er en ubehagelig Overraskelse for de almindelige Kreditorer, naar de pludselig erfarer, at der eksisterer et meget stort privilegeret Krav, der fuldstændig forrykker det Billede, de i Forvejen har dannet sig af Skyldneren og Boets Stilling. Det kan derfor kun hilses med Tilfredshed fra de almindelige Kreditors Side, naar der i det nu fremkomne Forslag til en ny Konkurslov foreslaas, at Husleje ikke skal være privilegeret.

I Bilagene til Status maa der gives Oplysning om Værtens Navn og Adresse, den aarlige Lejesum, hvorledes denne ifølge Kontrakten skal betales, og om Fristerne for Opsigelse saavel fra Ejers som fra Lejers Side. Ofte skal Lejen betales flere Maaneder forud, men i Status med Akkord for Øje kan man dog ikke tage Hensyn hertil, selvom der fremkommer Anmeldelse fra Husværtens Side med Krav paa Leje frem i Tiden. Man maa medtage al ubetalt Leje fra Tiden før Standsningen (for saa vidt den er privilegeret), og for Tiden efter Standsningen 1—2 Maaneder. Hvis der ifølge Kontraktens Bestemmelser gøres Krav paa Leje længere frem, kan det godt tages med, men den Del af Lejen, der gaar ud over de nævnte 1—2 Maaneder, maa da samtidig opføres under Aktiver som forudbetalt Husleje. En saadan Postering vil ogsaa forekomme, hvis der virkelig er betalt Leje saa langt forud, at den dækker mere end den omtalte Periode (1—2 Maaneder) efter Standsningen.

Foruden Forretningens Lejemaal vil som oftest ogsaa forekomme særskilt privat Lejemaal og undertiden ogsaa flere, saasom Lejemaal

for særskilt Lagerrum, Garager o. Ign., og Tillidsmanden maa behandle hvert Lejemaal for sig og give udførlige Oplysninger om dem alle. Det er en Selvfølge, at Tillidsmanden maa gennemgaa de forskellige Kontrakter. Hvis Ejeren ifølge Kontrakten er berettiget til at beregne Renter, vil disse ogsaa være privilegerede, og Lejekravet vil endvidere fortsat være privilegeret, selvom der er oprettet Veksler for den skyldige Leje. Derimod er Betaling af Centralvarme ikke privilegeret, selvom denne Betaling sker i Afdrag sammen med Huslejebetalingen.

Hvis Skyldneren bebor egen Ejendom, vil de skyldige Renter og Afdrag allerede være opført i Ejendommens Regnskab, men for at ligestille den selvejende Skyldner med den lejende, maa man beregne en skønsmæssig årlig Lejeværdi og som privilegeret Krav opføre denne Leje med ca. 2 Maaneder, d. v. s. den Maaned, hvori Opgørelsen foretages og den efterfølgende.

d. *Lønninger* er privilegeret 1 Aar tilbage fra sidste Fardag og beregnes som Regel fremefter saaledes, at der medtages Lønninger for den indeværende Maaned og den efterfølgende. Der vil som Regel ikke foreligge store Restancer, men jeg har dog enkelte Gange set, at en mangeaarig Funktionær igennem længere Tid, for at hjælpe Principalen, har undladt at hæve en Del af sin Gage, saaledes at der ved Standsningen blev anmeldt et stort Gagekrav, hvoraf en Del ikke kunde anerkendes som privilegeret. I et saadant Tilfælde maa Tillidsmanden undersøge Forholdet meget nøje, da den Mulighed kan være til Stede, at der nu ved Standsningen er truffet Aftale mellem Principalen og Funktionæren om at opgive en højere Gage, end der i Virkeligheden tidligere har været gældende.

Gagekrav fra en administrerende Direktør i et Aktieselskab kan ikke anerkendes som privilegeret, da hans Virksomhed ikke kan siges at være forbundet med personligt Underordningsforhold, og ligeledes maa man nægte at anerkende Krav paa privilegeret Gage, hvis den paagældende Funktionær ikke kan siges at være fast ansat, f. Eks. en Bogholder, der kun kommer et Par Gange om Maaneden og fører Forretningens Bøger à jour.

Tillidsmanden maa notere Navnene paa de enkelte Funktionærer med Oplysning om disses Gagevilkaar og Tidspunktet for deres Ansættelse i Forretningen, hvilket sidste har Betydning af Hensyn til Beregning af Opsigelsesfrister i H. t. Funktionærloven. Det skal tilføjes, at skyldige Feriemærker ogsaa maa anerkendes som privilegerede.

e. *Læge- og Apotheker-Regninger* er privilegerede, naar Fordringen er opstaaet i det foregaaende eller det løbende Kalenderaar. Tandlæger

omfattes i Almindelighed ogsaa af denne Regel, men det maa dog erindres, at man kun anerkender som privilegeret saadanne Krav, som staar i Forbindelse med nødvendige Behandlinger, saaledes at f. Eks. Betaling for Guldkroner o. lgn. ikke vil være privilegerede.

f. *Belysning, Gas, Telefon, Forsikring etc.* er egentlig ikke privilegerede Fordringer — bortset fra lovpligtig Ulykkesforsikring —, men under en Fortsættelse af Forretningen vil det være nødvendigt at betale forfaldne Regninger vedrørende disse Poster. Vedrørende Gas, Lys og Telefon har Leverandørerne det i deres Magt at afbryde Forbindelsen eller Leverancen, og med Hensyn til Forsikringer vil det være for stor en Risiko, hvis man ikke sørger for at holde disse vedlige. Det er derfor blevet Coutume, at man tager Hensyn til saadanne Driftsudgifter ved Ansættelse af et rundt Beløb, der varierer efter Forretningens Størrelse, ligesom man ved Fastsættelse af dette Beløb maa tage Hensyn til, om der ved Statusopgørelsen henligger forfaldne Regninger vedrørende disse Driftsomkostninger.

Ved Ansættelse af et rundt Beløb tager man altsaa ikke alene Hensyn til, hvad der er forfalden, men ogsaa til kommende Udgifter i den nærmeste Tid efter Standsningen. Der er ganske vist ikke i Lovgivningen udtalt noget, der støtter denne Fremgangsmaade, men det maa paa den anden Side hævdes at være blevet stiltiende anerkendt i Praksis, idet Fremgangsmaaden er anvendt i Aaringer, bl. a. af Kreditorforeningerne, hvis Statusopgørelser paa dette Punkt aldrig er blevet angrebet hverken fra Kreditorside eller ved Sagers Behandling som Tvangsakkord ved Skifteretterne og Akkordretten.

g. *Separatistkrav* vil undertiden fremkomme ved, at der er foretaget Udlæg hos Skyldneren paa et saa tidligt Tidspunkt, at Afkræftelse ikke vil være muligt. Et Udlæg vil som Regel være foretaget i visse Dele af Varelageret, og hvis disse Varer allerede er afhentet af Fogeden, maa man alligevel sørge for, at de bliver optaget sammen med de øvrige Aktiver i Status, idet det i Almindelighed bedre kan betale sig at indløse Varerne ved at betale Udlægsbeløbet, end at lade Udlægshaveren sælge dem ved Auktion, og derfor maa man altsaa opføre det Beløb, der skal betales til Ophævelse af Udlæget, som Separatistkrav.

C. *Omkostninger ved Boets Behandling.*

Disse Omkostninger vil det være mest korrekt at behandle i et Af-snit for sig, da Kreditorerne derved faar bedre Overblik over Statusopgørelsen.

Der er først Tillidsmændenes Honorarer for Opgørelse af Status og de eventuelt dermed forbundne Rejse- og Opholdsudgifter. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Beregningen af disse Honorarer, men kun erindre om, hvad Direktør Anthon nævnte i sit Foredrag, at Situationen i et nødlidende Bo selvfølgelig kræver, at Omkostningerne er lavest mulige, men at Hensynet hertil ikke maa bevirke, at der slaas af paa Kravene om god Bistand ved Arbejdet.

Dernæst er der Honoraret til Bobehandleren, og tillige afsættes der et rundt, jugeret Beløb til senere Afregning til Dækning af Bobehandlerens kontante Udlæg under Sagens Behandling til Porto, Tryksager, Stempelafgift etc. Dette Beløb maa naturligvis rette sig efter Boets Omfang.

Endelig er der de Omkostninger, der vil paaløbe, saafremt Sagen indleveres til Tvangsakkord, og som man altid bør medtage i en Akkordstatus, selvom alt tyder paa, at en udenretslig Akkord kan gennemføres. En Undtagelse er dog det Tilfælde, hvor Skyldneren paa Forhaand er klart afskaaret fra at opnaa Tvangsakkord, nemlig hvor han tidligere har været under Konkurs eller har opnaaet Tvangsakkord og ikke har betalt mindst 75 % til de Kreditorer, der var impliceret i Konkursen eller Tvangsakkorden.

Under en Tvangsakkordbehandling afholder Skifteretten mindst 2 Møder, og Lovens § 3 bestemmer, at Tillidsmændene om fornødent skal være tilstede i det første Møde, og § 7, at Tillidsmændene skal være tilstede ved det andet Møde, naar de ikke har lovligt Forfald. Dog kan Skifteretten bestemme, at Tillidsmændene ikke behøver at møde anden Gang, naar det drejer sig om et lille Bo, men helt kan Tillidsmændene altsaa ikke undgaa at deltage i Møderne, og Sø- og Handelsrettens Skifteretsafdeling kræver altid begge Tillidsmændenes Nærværelse i begge Møder, og der maa derfor afsættes et jugeret Beløb til Dækning af Tillidsmændenes Honorarer og Udlæg hertil, navnlig hvor det drejer sig om Tilfælde, hvor Rejse er nødvendig.

Endvidere skal Afgiften til Skifteretten beregnes. Beregningsmaaden er nærmere angivet i Tvangsakkordlovens § 38 og finder Sted paa Grundlag af Skyldnerens Ejendele, hvilket vil sige Summen af de allerede opgjorte Aktiver uden Fradrag af de privilegerede Krav og Bo-Omkostninger. Dog maa det erindres, at fast Ejendom skal medregnes med Vurderingssummen uanset Behæftelserne, ligesom pantsatte Livspolicer medregnes med den fulde Tilbagekøbsværdi. Derimod skal et Aktiv, hvori er modregnet en Restgæld ifølge Købekontrakt, kun medregnes med det eventuelle overskydende Beløb, da et saadant Aktiv jo ifølge Købekontrakten tilhører Sælgeren.

I Tilslutning til Skifterettens Afgift maa man opføre et jugeret Beløb til Dækning af Skifterettens Omkostninger, der i Almindelighed vil fremkomme ved, at der paa Rettens Foranledning to Gange skal udsendes anbefalede Breve til samtlige Kreditorer.

Summen af de privilegerede Krav og af Boets Omkostninger fradrages de opgjorte Aktiver, og jeg gaar herefter over til

D. *Passiverne,*

som udgøres af de uprivilegerede Fordringer. For Oversigtens Skyld maa man inddele Passiverne i Varekreditorer, Penge- eller Laanekreditorer og andre Kreditorer, og jeg kan oplyse, at vi indenfor Kreditorforeningerne yderligere inddeler Varekreditorerne i 3 Afsnit, nemlig København, Provinsen og Udlandet, og indenfor hvert Afsnit opfører vi de enkelte Kreditorer efter Fordringernes Størrelse. Jeg har set, at man andre Steder undertiden opfører Kreditorerne i alfabetisk Orden, og hvert System kan jo have sin Berettigelse. Hovedsagen er, at Oversigten gøres saa let som mulig.

Tvangsakkordlovens § 1, Stk. 3, kræver, at Kreditorlisten skal indeholde Angivelse af hver enkelt Kreditors Navn, Adresse og Tilgodehavende, saavel som af den Sikkerhed, som maatte være stillet. Fordringer, som Skyldneren bestrider, opføres med Bemærkning herom. Tillige skal, saa vidt muligt, være tilvejebragt og vedlægges Fordringshavernes Erklæringer over Størrelsen og Beskaffenheden af deres Krav; hvis Erklæring fra nogen Fordringshaver mangler, skal det oplyses, om han er blevet opfordret til at melde sit Krav.

Det vil tillige være af Betydning at notere ud for de enkelte Kreditorer de Veksler, paa hvilke Fordringerne støttes, bl. a. fordi disse Veksler senere maa indsendes til Bobehandleren til Afskrivning af Dividende og til Konstatering af, om Vekslerne virkelig indehaves af Anmelderen, da man ellers risikerer, at en eller flere Veksler senere fremlægges og anmeldes af en hidtil ukendt Bank eller Person, der har overtaget disse Veksler ved Diskontering eller som Betaling. En saadan ny Anmelder har naturligvis Krav paa Dividende af Vekselsbeløbene, og derfor maa det forhindres, at der i Forvejen er udbetalt Dividende af de samme Beløb til den tidligere Anmelder.

De foreliggende Anmeldelser maa nøje gennemgaaes med Skyldnerens Bøger, og er der Differencer, hvad næsten altid er Tilfældet, maa man søge at finde Aarsagen. Differencerne skyldes ofte, at Skyldneren ikke har bogført paaløbet Diskonto o. lgn., men kan iøvrigt fremkomme paa mange Maader.

Sammen med sin Anmeldelse kan Kreditor have stillet Krav om, at en eller flere sent leverede Vareposter holdes udenfor Boets Behandling, og det maa derfor undersøges, om saadanne Varer er indgaaet før eller efter Standsningen, og om Skyldneren i første Tilfælde var klar over, da han modtog Varerne, at han vilde blive nødsaget til at standse Betalingerne, og det har bl. a. i denne Forbindelse Betydning at faa konstateret, hvad der var Aarsag til, at Skyldneren foretog det Skridt at standse Betalingerne. De omstridte Varer kan være afsendt fra Leverandøren før Standsningen, men først modtaget af Skyldneren efter Standsningen, maaske fordi de har henligget paa Banen eller Toldboden, men det afgørende er, om Skyldneren har faaet Varerne i virkelig Besiddelse før eller efter Standsningen.

Det maa naturligvis undersøges, om der i den seneste Tid er foretaget Betalinger, der maa forekomme mistænkelige, f. Eks. Betaling af uforfalden Gæld eller med usædvanlige Betalingsmidler. Iøvrigt maa Tillidsmanden gennemgaa Bøgerne saa lang Tid tilbage, som det kan ses, at Skyldneren har været insolvent, og søge konstateret, om der i dette Tidsrum er foretaget Transaktioner, der maa søges afkræftet i H. t. Konkurslovens Bestemmelser. Jeg skal dog bemærke, at ikke alt kan fremgaa af Bøgerne, navnlig ikke, hvis disse er mangelfuldt ført. Der kan saaledes være Tale om Pantsætninger, Oprettelse af Livspolicer m. m., og Tillidsmanden maa altsaa ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Hvis der fremkommer *Erstatningskrav* paa Grund af, at Skyldneren nu ved Standsningen ikke ser sig i Stand til at modtage Varer, som han har bestilt før Betalingsstandsningen, maa Kreditor naturligvis dokumentere, at han virkelig har Krav paa Erstatning. Saadanne Krav kan ogsaa fremkomme ved andre Aarsager, og kan Kravene dokumenteres og maa skønnes at være rimelige, maa de opføres blandt Passiverne.

Fastholder Kreditor en Fordring, som Skyldneren og Boet ikke kan anerkende, maa Kravet, som allerede omtalt, opføres med Bemærkning herom. Et saadant Forhold vil maaske medføre en Retssag til Afgørelse af Fordringens virkelige Størrelse, og i saa Fald vil Afgørelsen først falde saa sent, at der forlængst er gennemført en Akkord. Under en Tvangsakkord træffer Skifteretten Bestemmelse om, med hvilke Beløb en saadan Fordring kan deltage i Afstemningen, uden at denne Afgørelse dog har nogen Virkning med Hensyn til Fordringens Bedømmelse under en Retssag. Skifteretten kan endvidere bestemme, at Dividende af den Del af Fordringen, der er bestridt, skal indsættes i en Bank eller Sparekasse, og Retten fastsætter samtidig en Frist, in-

denfor hvilken vedkommende Kreditor skal have godtgjort overfor Skifteretten, at han har anlagt Søgmaal. Hvis Fristen overskrides, uden at Søgmaalet er anlagt, kan Beløbet udtages.

Ved Opgørelsen af Aktiverne er det en Selvfølge, at man ikke har optaget *Effekter, der tilhører Trediemand*, f. Eks. udlaant Emballage, Reklameskilte o. lgn. Disse Effekter maa returneres til den paa-gældende Leverandør, men navnlig med Hensyn til Emballage ses det ofte, at Kreditor i sin Anmeldelse medtager et Beløb, der svarer til den udlaante Emballage. Hvis denne er tilstede og kan returneres, maa det paaførte Beløb herfor fradrages i Anmeldelsen, men man maa være sikker paa, at det virkelig er medtaget i Anmeldelsen, da det ligesaa ofte forekommer, at Kreditor har holdt Emballageregnskabet udenfor. Hvis Skyldneren har viderealaant Emballagen til sine Kunder, maa det undersøges, hvad der senere kan forventes returneret heraf til Skyldneren, for at ogsaa denne Emballage kan blive fradraget i Kreditors Fordring. Værdien af eventuelt manglende Emballage bliver kun upriviligeret Tilgodehavende.

Modkrav er allerede omtalt i Forbindelse med Debitorfordringerne, men der maa tillige gøres Bemærkning om Kontrakravet udfor de Kreditorer, for hvilke Modregning har fundet Sted.

Ifølge Akkordlovens § 21 beregnes *Rente* af rentebærende Fordringer kun til den offentlige Akkordforhandlings Begyndelse. Imidlertid kender Tillidsmanden jo ikke Tidspunktet for denne Akkordforhandling, og han maa derfor i de Tilfælde, hvor der gøres Krav paa Rentetillæg, indskrænke sig til at beregne Renter indtil Statusdagen. Loven bestemmer endvidere, at en Fordring, der ikke er forfalden, og som bærer ringere Rente end 4 % om Aaret, kun skal ansættes til det Beløb, som den med Fradrag af Mellemløbet er værd paa den Tid, da den offentlige Akkordforhandling begynder. Dette Spørgsmaal har dog i Almindelighed kun teoretisk Betydning. Enhver Veksel eller Varefordring kan kræve Rente fra Forfaldsdagen, og forsaavidt denne ligger forud for Standsningsdagen — eller rettere for den offentlige Akkordforhandlings Begyndelse — er enhver Varekreditor altsaa berettiget til at beregne Rente for den mellemliggende Tid, og hvis dette skal praktiseres, saaledes at man ved Statusopgørelsen beregner Rente af alle forfaldne Fordringer, maa ogsaa fradrages forudbetalte Renter eller Diskonto. Af praktiske Grunde finder en saadan Beregning imidlertid kun sjældent Sted for Varekreditorernes Vedkommende, og iøvrigt kender man som sagt ikke Tidspunktet for Akkordforhandlingens Aabning. Derimod finder Renteberegning Sted for Banker ved Kassekrediter, Laan etc., og iøvrigt for alle rentebærende Laan, men her drejer det sig

som oftest ogsaa om større Beløb, der kræver Rente fra et Tidspunkt, der gaar længere tilbage i Tiden.

Er der paa en Fordring tilsagt *Rabat*, fradrages denne, hvad enten de for Rabatten opstillede Betingelser er opfyldt eller ej. Jeg har undertiden været ude for, at visse Blade har tilsagt en Rabat ved Indrykkel- sen af en Række Annoncer, men har taget det Forbehold, at Rabatten skal bortfalde i Tilfælde af Akkord, Likvidation eller Konkurs. Denne Klausul holder ikke overfor et Tvangsakkordbo. Rabatten kan ogsaa skjule sig under Betegnelsen »Bonus«, der fremkommer ved et Tilsagn fra Leverandør til Forhandler om en Procentafkortning, stigende med Købets Størrelse. Da vi for nogle Aar siden forelagde et saadant For- hold, hvor Bonus var ført tilbage, for en Højesteretssagfører, udtalte denne bl. a., at selvom man af en eller anden — sikkert kunstig — Grund vilde paastaa, at der var Tale om noget andet end en »egent- lig« Rabat og vilde kalde dette andet for Bonus, vilde Forholdet allige- vel falde ind under Reglen i Tvangsakkordlovens § 21 om Rabat, idet de Grunde, der i sin Tid har medført denne Regel, ogsaa foreligger i det omhandlede Forhold.

Ved de Fordringer, der er afgivet til *Incassation* ved Sagfører, maa dennes Navn og Adresse noteres tilligemed Datoen for eventuelt opret- tet Forlig, afsagt Dom, foretaget Arrest eller Udlæg, eller indgivet Kon- kursbegæring. Af Notatet maa ogsaa fremgaa, om der under Incassa- tionen er betalt Afdrag paa Fordringen, og Størrelsen af de paaløbne Incasso-Omkostninger. Visse Kreditorer har den Skik at lade sig re- præsentere af Sagfører, saasnart de faar Meddelelse om en Betalings- standsning. Der har tidligere staaet Strid om Anerkendelse af de In- casso-Omkostninger, der opstaar i saadanne Tilfælde, men man er efter- haanden gaaet med til at anerkende alle rimelige Incasso-Omkostninger, der anmeldes af en Sagfører, selvom enkelte af disse Omkostnings- beløb altsaa maa siges at mangle tilstrækkelig Berettigelse. Under en Tvangsakkord kan der kun udbetales Dividende af de anmeldte Incasso- Omkostninger, men ved frivillig Akkord gøres Kreditors Tiltrædelse sædvanligvis betinget af, at Omkostningerne bliver betalt fuldt uden- for Akkorden, og dette Krav anerkender man, idet Differencen mellem Akkorddividenden og fuld Dækning vedrørende Omkostningerne som Regel opvejes ved, at der til Gengæld spares de Udgifter til Tvangs- akkord, der er optaget i Status.

Fordringer i udenlandsk Mønt omregnes efter den gældende Kurs paa Statusdagen, men skal ved den senere Udbetaling af Dividende stadig behandles i Forhold til den oprindelige Møntsort.

Varefordringer forældes som bekendt efter 5 Aars Forløb, naar der

ikke er oprettet Gældsbevis eller foreligger senere Anerkendelse af Fordringen. Til Eksempel kan nævnes, at en Fordring, der har været anmeldt i et Konkursbo, forældes 5 Aar efter Tidspunktet for Boets Afslutning. Dette har dog ingen Indflydelse paa det Forhold, jeg tidligere nævnte, at Tvangsakkord er udelukket, hvis Skyldneren tidligere har været under Konkurs.

Bidrag til fraskilt Hustru og til Børnene er upriviligeret og medtages i Akkordstatus med de paa Statusdagen forfaldne Bidrag samt det Bidrag, der forfalder i den efter Akkordstatus følgende Maaned.

Har Trediemand paataget sig at kautionere for Skyldnerens Gæld til en af sine Kreditorer, maa Kautionistens Navn og Adresse noteres, eventuelt med Oplysning om Familieforholdet til Skyldneren. Familieforholdet maa ogsaa oplyses, hvis det drejer sig om en Kreditor. Er der for en Fordring stillet Sikkerhed i Form af Pant, maa dette vurderes, hvad enten det er stillet af Skyldneren eller Trediemand, og i første Tilfælde maa Pantets Værdi modregnes Kreditors Fordring.

Ved *Banklaan og Kassekredit* maa der gives Oplysning om Kreditens eller Laanets normale Størrelse og eventuelt, hvornaar Forholdet er oprettet. Har Skyldneren paataget sig en Kautionsforpligtelse, maa der gives de mest udførlige Oplysninger herom, og i Kreditorlisten skal kun opføres et Beløb, der svarer til, hvad der maa antages at blive effektivt. Er Kautionen ikke forfalden til Betaling, maa Dividenden af det beregnede Beløb behandles paa samme Maade som ved bestridte Fordringer, saaledes at Dividenden hensættes paa en Bankbog til senere Regulering.

Diskonterede Veksler, der anmeldes af en Bank, kan være Nytteveksler eller Kundeveksler. For Nyttevekslers Vedkommende maa det undersøges, om det er Skyldneren eller andre, der er Nyttehaver. Er Skyldneren Nyttehaver, maa Vekslen i alle Tilfælde noteres med fuldt Beløb, da Vekselpartneren, ved at indfri den, kan indtræde som Kreditor i Bankens Sted. Er det Vekselpartneren, der er Nyttehaver, maa hans Betalingsevne undersøges, hvilket ogsaa er Tilfældet med diskonterede Kundeveksler. For sidstnævnte Nytteveksels og for Kundevekslers Vedkommende maa der tages Stilling til, hvor stort et Beløb hver enkelt Veksel skal opføres med, idet det dog maa erindres, at Vekselindehaveren har Ret til at anmelde det fulde Vekselbeløb, indtil en Veksel er fuldt indfriet. Om dette Forhold har statsautoriseret Revisor Carl Jensen iøvrigt givet meget udførlige Oplysninger i sit Foredrag.

Kreditorer, der ikke kan betegnes som Vare-, Laane- eller Pengekreditorer, opføres i Afsnittet »*Andre Kreditorer*«. Det drejer sig som Regel om stedlige Smaakreditorer vedrørende Husholdningen, Haandværkere og Annoncer.

Naar samtlige Passiver er opgjort, kan Statusdividenden beregnes og anføres med den udregnede Procent umiddelbart under Statusopgørelsen, og i Tilslutning hertil maa Skyldneren underskrive en Erklæring paa Ære og Samvittighed, om at han i den foranstaaende Status redeligt har opgivet alt, hvad han ejer og skylder.

Opgørelsen af Akkordstatus er hermed afsluttet, men tilbage er endnu Udarbejdelsen af

Tillidsmændenes Erklæring og Indberetning.

Erklæringen skal indeholde Udtalelse om, at Tillidsmændene nøje, hver paa sit Omraade, har gennemgaaet Skyldnerens hele Bo og Regnskabsvæsen samt Forretningsførelse, at den opgjorte Status og de foranævnte Oplysninger om Boet efter alt, hvad der har foreligget dem, er saa fuldstændige, som det har været muligt at skaffe dem, samt at der med deres Vidende intet urigtigt findes deri, og i den efterfølgende Beretning skal gives udtømmende Oversigt over Boets Stilling, Fremstilling af Skyldnerens Forretningsførelse før og under Betalingsstandsningen og af Bogføringens Beskaffenhed, og hvis det ikke er noteret andre Steder i Sagens Bilag, skal det opgives, hvilke Bøger, der er ført i Forretningen. Om Skyldnerens personlige Forhold maa det bl. a. oplyses, om han er gift, om han har Børn og om han eller Hustruen forventes at have Arv i Vente. Det vil ogsaa være rigtigst at anføre, om Skyldneren har haft Tab ved Spekulation eller Kaution, da Akkordretten i flere Tilfælde har nægtet Gennemførelse af Tvangsakkord, netop fordi der var tabt Penge ved Spekulationer. Der skal endvidere gøres Rede for de Omstændigheder, der har bevirket, at Skyldneren er blevet ude af Stand til at fyldestgøre sine Gældsforpligtelser eller med andre Ord, hvad der var den direkte Aarsag til, at Skyldneren netop nu standsede Betalingerne. Aarsagen vil i de fleste Tilfælde være et foretaget eller forestaaende Udlæg eller blot Truslen fra en større Kreditors Side om Overgivelse af Fordringen til Incasso ved Sagfører. Der skal ogsaa gøres Rede for, hvorledes Underskudet er fremkommet, og denne Redegørelse maa gives rent regnskabsmæssigt, idet man gaar et eller flere Aar tilbage og benytter en tidligere Status som Udgangspunkt. Foruden det nu konstaterede Underskud maa man medtage den Bruttoavance, der har været indtjent i den mellemliggende Periode, samt de Aktiver, Skyldneren ikke selv har medtaget i sine Statusopgørelser, f. Eks. Indbo og Livspolicer. Dernæst skal der gives Oplysning

til Bedømmelse af, om Skyldnerens Forhold har været forsvarligt eller maa betegnes som letsindigt eller uordentligt. Tillidsmændene skal altsaa ikke selv træffe Afgørelse, om hvorledes Skyldnerens Forhold skal bedømmes, men kun give Oplysning til andres Bedømmelse. Det skal dog bemærkes, at bl. a. Sø- og Handelsrettens Skifteretsafdeling stiller Krav om en direkte Udtalelse fra Tillidsmændenes Side og henviser til, at Tillidsmændene ifølge Loven skal »besvare de af Retten eller andre stillede Spørgsmaal« (§ 3). Jeg kan dog ikke se, at dette Standpunkt er korrekt, da Tillidsmændenes Opgave maa være at give en ganske objektiv Fremstilling af Forholdet, hvorunder de naturligvis hverken maa pynte paa Skyldnerens Handlinger eller fremstille dem i en ugunstigere Form end nødvendigt. Jeg skal i denne Forbindelse oplyse, at Akkordretten i flere Tilfælde har godkendt en Akkord, trods mangelfuld Bogføring, naar det dog har været muligt at erhverve paalidelig Oversigt. Ifølge Konkurslovens § 46 er enhver bogføringspligtig Person forpligtet til at erklære sig fallit, naar den aarlige Opgørelse af hans Status i de 3 sidste Aar har vist en stadig Tilbagegang, og Underbalancen udgør 30 % af Aktivmassen. En Overtrædelse af denne Bestemmelse medfører, at en Skyldner ikke kan opnaa Tvangsakkord *under* Konkurs, men det er i flere Domme udtalt, at denne Regel ikke gælder ved Tvangsakkord *udenfor* Konkurs.

I Indberetningen skal ogsaa omtales, om Skyldneren skønnes at have indgaaet Retshandeler, der kan afkræftes i Tilfælde af Konkurs, om Skyldneren er eller i den sidste Tid har været under Retsforfølgning eller har indgaaet Forlig for nogen Ret eller Forligskommission, om der foreligger Omstændigheder, der kan give Anledning til Underøgelse eller Retsforfølgning fra det offentliges Side, saavel som hvad Tillidsmændene iøvrigt maatte have fundet at bemærke til Sagens Oplysning. Endelig skal Tillidsmændene udtale sig om Antageligheden af Skyldnerens Forslag, om den Betyggelse, der haves for at Akkorden vil blive opfyldt fra Skyldnerens Side samt om, hvorledes Boets Stilling kan antages at ville blive i Tilfælde af Konkurs.

Med Hensyn til det sidste Punkt skal jeg om lidt komme tilbage til Beregningen af en skønsmæssig Konkursdividende, og den forlangte Oplysning kan straks indføjes i Beretningen. Hvad derimod de 2 foregaaende Spørgsmaal angaar, vil det som Regel ikke være muligt at besvare disse paa det Tidspunkt, hvor Statusopgørelsen afsluttes, da Skyldneren først nu kan begynde at arbejde paa Fremskaffelse af det nødvendige Grundlag for et Akkordforslag. Naar Akkordforslaget fremkommer, maa Tillidsmændene derfor i et Tillæg til Beretningen udtale sig om Antageligheden af Forslaget og om Betyggelsen for Akkordens

Opfyldelse. Ved Bedømmelsen af Akkordforslagets Antagelighed maa Tillidsmændene bl. a. tage Hensyn til, om Dividendens Størrelse under de foreliggende Forhold maa skønnes at være den bedst mulige, og om den tilbudte Dividende staar i passende Forhold til Statusdividenden. Vedrørende det sidste Punkt foreligger der flere Akkordretskendelser, hvor Akkord er nægtet, fordi den tilbudte Dividende var betydelig mindre end Statusdividenden. I en af disse Kendelser blev der tilbudt 30 % kontant, skønt Status med Akkord for Øje var opgjort til 39 %. Tillidsmændene maa dog ogsaa ved Bedømmelsen af Antageligheden se paa, om Skyldneren virkelig har handlet paa en saadan Maade, at det overhovedet vil være forsvarligt at anbefale en Akkord.

Angaaende Betyggelsen for Akkordens Opfyldelse maa Tillidsmændene foretage en Beregning for at se, hvormeget den stillede Kautions dækker af Akkorddividenden, og hvad Skyldneren selv skal udrede af Boets Midler. Dækker Kautionen hele Dividenden, er det jo forholdsvis let at udtale sig om Betyggelsen, men skal Debitor selv udrede større Beløb, maa man ved at opstille et Driftsbudget søge at udregne, om det virkelig vil være muligt at afse det nødvendige Beløb indenfor den Tid, der er angivet i Akkordforslaget. Ved Bedømmelsen maa ogsaa tages Hensyn til, om det vil være muligt at foretage Indskrænkning i Driftsudgifterne og Privatforbruget, og til, at Skyldneren kun vil kunne regne med en begrænset Kredit fra Leverandørernes Side.

Forinden jeg gaar videre, vil jeg gerne betone, at den regnskabskyndige Tillidsmand — som jo er den, der udarbejder Beretningen, selvom begge Tillidsmændene skal være enige om Indholdet — maa holde sig for Øje, at Indberetningen ikke bliver for vidtløftig. Der skal naturligvis gives ordentlig Besked om Forholdene, som jeg lige har omtalt, men Tillidsmanden maa forstaa at skelne mellem, hvad der er væsentligt, og hvad der ikke er det. Det maa erindres, at Indberetningen ikke alene skal forelægges Skifteretten, men ogsaa samtlige Kreditorer, der ikke ønsker at faa en videnskabelig og omstændelig Udredning, men blot en tydelig og kortfattet Oplysning om Skyldnerens Dispositioner og Boets Stilling.

Jeg skal derefter gennemgaa visse Retningslinier ved Opgørelse af

Likvidations- og Konkurs-Status.

Som Likvidations-Status kan forekomme flere Muligheder. Skyldneren kan f. Eks. straks ved Betalingsstandsningen erklære, at han ikke kan fortsætte Forretningen, men ønsker denne likvideret, og Status skal da udelukkende opgøres med Likvidation for Øje i Modsætning til

det Tilfælde, hvor Likvidations-Status udarbejdes som et Bilag til Akkordopgørelsen. Forskellen mellem disse 2 Former vil egentlig kun bestaa i, at den sidstnævnte Form, som jeg vil kalde Bilagsopgørelsen, ikke kræver særskilte Specifikationer, da disse allerede foreligger i Forbindelse med Akkordstatus. Ved den virkelige Likvidationsstatus kan enkelte Aktiver maaske allerede være realiseret, eller hele Likvidationen kan være tilendebragt, saaledes at det kun drejer sig om en Opstilling, der skal vise, hvad Aktiverne har udbragt, og hvorledes Provenuet er anvendt. I saa Tilfælde vil der altsaa kun være Tale om at opstille et Regnskab paa Grundlag af foreliggende Realiteter.

Jeg vil i det følgende gaa ud fra, at Realisation endnu ikke har fundet Sted, og gennemgaa de enkelte Poster som ved Akkord-Status.

For *Varelagerets* Vedkommende maa den handelskyndige Tillidsmand opgive den Sum, som han mener, at Varelageret kan indbringe ved et samlet Salg eller eventuelt gennem et Ophørsudsalg.

Debitorerne maa i Forhold til Akkordstatus have en ekstra Nedsættelse, da man ikke kan regne med, at de vil indgaa i saa stort Omfang som ved Forretningens Fortsættelse, og der vil bl. a. paaløbe Omkostninger ved, at en Del Fordringer maa overgives til Incassation ved Sagfører.

Kassebeholdningen opføres selvfølgelig paa samme Maade som ved Akkord.

Indboet ansættes ogsaa som ved Akkord, men her maa man erindre, at Skyldneren har Krav paa Udtagelsesret efter Retsplejeloven. Den andrager Kr. 400 for Familieforsørgere eller Kr. 125 for enlige Personer, men hvis Indboværdien er mindre end Udtagelsesretten, kan Differencen ikke overføres til andre Aktiver eller udlignes i Kontanter. Udtagelsesretten formindskes altsaa i saa Tilfælde til Indboets Værdi.

Inventaret maa ansættes til det Beløb, den handelskyndige Tillidsmand mener at kunne sælge det for.

Den faste Ejendom skulde det ikke være nødvendigt at ansætte anderledes end ved Akkord, da et Salg underhaanden maa forsøges, men det maa iøvrigt rette sig efter, hvor stor Efterspørgsel, der paa det paa-gældende Tidspunkt er paa Ejendomme i Almindelighed, dens Belligenhed og Indretning o. lgn.

Livspolicerne kan ikke medtages i Likvidationsstatus, bortset fra den Del af dem, der er pantsat til Kreditorerne.

De øvrige Aktiver, jeg har omtalt ved Akkord-Status, maa optages til samme Værdi som ved Fortsættelse.

Blandt *de privilegerede Krav* skal de personlige *Skatter* betales for det indeværende Skattehalvaar.

Lejeforhold kan af Konkursboer ifølge Konkurslovens § 17 opsiges med sædvanligt Varsel til almindelig Fardag, uanset Kontraktens Bestemmelser. Der herskede efter Fremkomsten af den ny Huslejelov nogen Tvivl om, hvorledes Opsigelse i Konkursboer nu kunde praktiseres, men ved en Højesteretsdom blev det fastslaaet, at Lejemaal kan opsiges af et Konkursbo med et Varsel af 3 fulde Kalendermaaneder. Ganske vist kan et Likvidationsbo ikke benytte denne Konkursregel, men hvis det drejer sig om et større Beløb, og anden Ordning ikke er mulig, maa Boet overgaa til Konkursbehandling for derigennem at faa Lejemaalet afbrudt, og som Regel vil man under Henviisning hertil kunne opnaa en Ordning om Afbrydelse af Lejemaalet ved Forhandling med Værten. Huslejen maa altsaa afsættes i Overensstemmelse hermed.

Hvad *Lønninger* angaar, maa det for de enkelte Funktionærers Vedkommende undersøges, hvor lang Opsigelse de i Forhold til deres Anciennitet har ifølge Funktionærloven, og Gagen beregnes for de paa-gældende Perioder.

Ligesom man ved frivillig Akkord støtter sig til Tvangsakkordlovens Regler, benytter man Konkurslovens Regler til Støtte for en Likvidation, der jo er en Slags udenretslig Konkurs. Som Følge heraf maa man ikke som ved Akkord anerkende Belysning, Gas, Telefon etc., som privilegerede Fordringer, men maa overføre de skyldige Regninger for disse Driftsomkostninger til de upriviligerede Kreditorer. Der maa dog stadig afsættes et Beløb til Dækning af lovpligtig Ulykkesforsikring, og hvis der under Aktiver er forekommet en Post som Depot for Belysning, maa der ogsaa afsættes et Beløb til Dækning af skyldig Belysningsregning.

De øvrige af mig omtalte privilegerede Krav optages som i Akkord-Status.

Udover *Udtagelsesretten* i Indbo, som blev omtalt før, har Skyldneren Ret til at udtage et Beløb af Kr. 200 for Familieforsørgere eller Kr. 75 for enlige Personer. Retsplejeloven bestemmer, at denne Udtagelse skal bestaa af Genstande, der er nødvendige til hans Næringsvejs Udøvelse, men i Likvidations- og Konkursboer udlignes denne Udtagelsesret som oftest i Kontanter, og der maa altsaa i Status tages Hensyn til det Beløb, der kan tilkomme Skyldneren som Udtagelsesret.

Med Hensyn til *Boomkostningerne* maa Tillidsmændenes Honorarer opføres som i Akkordstatus, men der maa tillige tages Hensyn til de særlige Omkostninger, der vil paaløbe ved Gennemførelsen af Aktivernes Realisation.

Tvangsakkord-Omkostningerne skal som Regel ikke medtages eller

beregnes ved Likvidationen, men hvor Likvidation er forudsat ved Standsningen, kan den Mulighed en sjælden Gang forekomme, at Skyldneren udtaler Ønske om at opnaa en Saldokvittering paa Grundlag af Likvidationens endelige Resultat, og i saa Tilfælde kan der være Anledning til at beregne og opføre de sædvanlige Omkostninger ved en Tvangsakkord. Tilfældet forekommer som sagt ikke ofte og er heller ikke omtalt i selve Tvangsakkordloven, men i Lovens Motiver er det nævnt, at der intet kan være til Hinder for, at der gennemføres Tvangsakkord paa det Vilkaar, at Skyldneren overlader alt, hvad han ejer, til sine Kreditorers Fyldestgørelse, og Professor, Dr. jur. Erwin Munch-Petersen har ogsaa ved flere Lejligheder omtalt en saadan Mulighed, som han kalder Likvidations-Akkord.

Bobehandlerens Honorar og Udlæg opføres uforandret som i Akkordstatus.

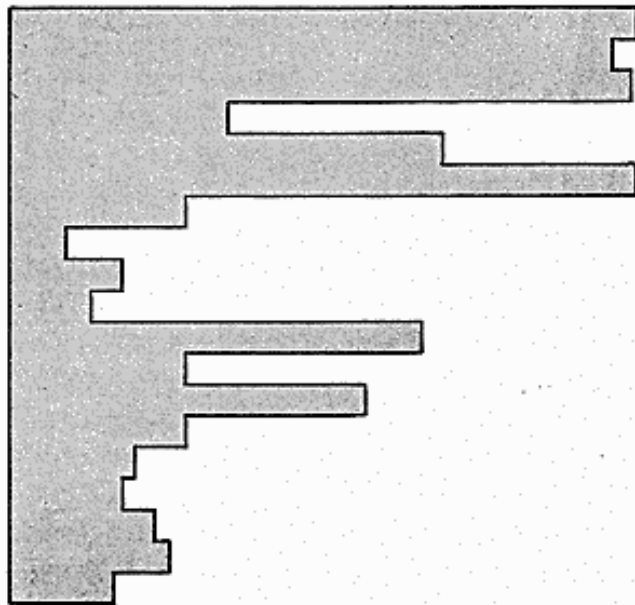
Passiverne behandles som i Akkordstatus, men der maa tillægges de skyldige Regninger for Lys, Gas, Telefon etc., som blev taget ud under de privilegerede Krav. I en Bilagsopgørelse kan det gøres med en rund Sum, men i en virkelig Likvidationsstatus maa man have fremskaffet Anmeldelser vedrørende disse Krav.

I Konkursloven findes ikke nogen Bestemmelse, der svarer til Tvangsakkordlovens Bestemmelse om Rabat. Jeg har ganske vist set et Konkursbo, hvor Kurator under Henvisning til Tvangsakkordlovens Bestemmelse fik en Skifteret til at nægte Anerkendelse af en tilbageført Annoncerabat, men jeg har ogsaa set det modsatte Tilfælde, at Skifteretten ikke vilde følge Kurators tilsvarende Indstilling. Det sidste Standpunkt er sikkert juridisk set det rigtigste, men jeg vil dog mene, at man alligevel i en Likvidationsstatus maa følge Tvangsakkordreglen og nægte Anerkendelse. Konkursloven er jo meget ældre end Tvangsakkordloven, og man kendte i 1872 ikke de høje betingede Rabatter, som man gjorde i 1905, hvilket ogsaa er anført i Tvangsakkordlovens Motiver, og Reglen burde altsaa have været indført ved et Tillæg til Konkursloven.

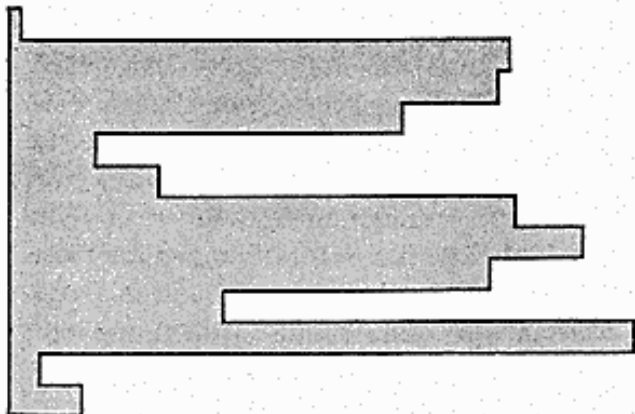
Ved en Højesteretsdom i 1932 (U. f. R. 1932, p. 668) blev det fastslaaet, at en Kreditor i et Likvidationsbo i Almindelighed ikke kan kræve Dividende for Udgifter til Varetagelse af sine Interesser i Boet, og man kan saaledes i Likvidationsstatus nægte Anerkendelse af de Incassoomkostninger, der opstaar ved, at en Fordring er overgivet til Sagfører i Anledning af Betalingsstandsningen.

Ved en almindelig Likvidationsstatus maa der udarbejdes en *Indberetning* efter samme Retningslinier som ved Akkord, men bortset fra det Tilfælde, hvor Skyldneren vil søge en Likvidationsakkord, vil det ikke være strengt nødvendigt at medtage den indledende Erklæring.

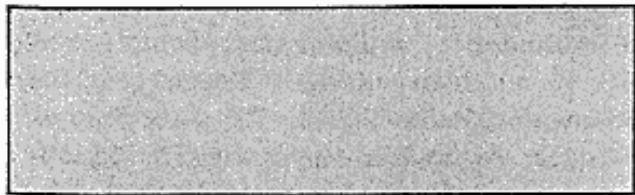
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 Forekom Antal Gange.

Varelager.
 Udestaaende Fordringer.
 Kontant Kassebeholdning.
 Beholdning paa Bank- eller Giro-Konto.
 Indbo.
 Inventar.
 Inventar med Restgæld paa Købekontrakt.
 Motorkøretøjer.
 Forudbetalt Husleje.
 Depositum for Belysning.
 Livspolicer.
 Aktier og Obligationer.
 Pantsatte Værdipapirer.
 Fast Ejendom:
 Amtsskatter.
 Kommuneskatter.
 Kredit- og Hypothek-Laan.
 Private Pantebreve.
 Ufyldstgjort Pant.

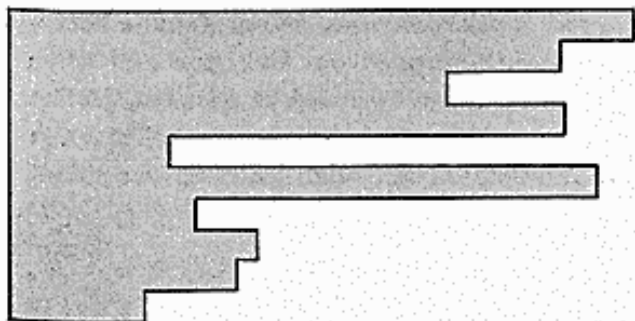

Omsætningsafgift.
 Skyldige Skatter:
 Kommuneskat.
 Statsskat.
 Fælleskommunal Skat.
 Renter, Fogedgebyr etc.
 Husleje.
 Lønninger.
 Sagfører-Assistance.
 Krav fra Læge og Apothek.
 Diverse Driftsudg. (Lys, Tlf., Forsikr. etc.).
 Kreditoplagstold.
 Separatistkrav.

Tillidsmænd for Statusopgørelse.
 Samme for evt. Skifteretsmøder.
 Skifteafgift for evt. Tvangsakkord.
 Skifterets-Omk. ved evt. Tvangsakkord.
 Honorar til Kreditorforeningen.
 Kontante Udlæg til Porto etc.

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 Forekom Antal Gange.

Varekreditorer.
 »Andre Kreditorer«.
 Familie-Kreditorer.
 Andre Penge-Kreditorer.
 Modregning af Retur-Emballage.
 Fordringer overgivet til Incasso.
 Konsignationsgæld.
 Kundeveksler.
 Tjenesteveksler.
 Kautionsforpligtelser.